

The Early Prophets - One Book, One Theme - class # 11
Sefer Shmuel & its prophetic purpose - Intro

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

I. Authorship: Why it can't be Shmuel

Note Shmuel I 25:1 & 28:3

Shmuel dies - when only 1/3 of the book has been written!

Famous sugya in Baba Batra 14:b - . 15a

בבא בתרא דף י"ב,

ומי כתבן ?

משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב

יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה

שמואל כתב ספרו ושופטים ורות...

יהושע כתב ספרו - והכתיב (יהושע כד) וימת יהושע בן נון עבד ה'!

דאסקיה אלעזר

- והכתיב (יהושע כד) ואלעזר בן אהרן מת !

דאסקיה פנחס

**

שמואל כתב ספרו- הכתיב (שמואל א כח) ושמואל מת-

דאסקיה גד החוזה ונתן הנביא.

II. Divrei ha'Yamim chapter 29:29

כֹּתֹב וְדִבְרֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ, הָרֵאשִׁימִים

וְהָאַחֲרֵימִים-- הֵנּם פְּתוּבִים,

עַל-דִּבְרֵי שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה,

וְעַל-דִּבְרֵי נָתָן הַנְּבִיא,

וְעַל-דִּבְרֵי גָד הַחֹזֶה.

29 Now the acts of David the king, first and last,

behold, they are written:

in the words of Samuel the seer,

and in the words of Nathan the prophet,

and in the words of Gad the seer;

Why two books about King David – Shmuel & Divrei ha'Yamim Let's read chapter 29 in Divrei haYamim

- א** וַיֹּאמֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָל-הַקְּהָל, שְׁלֹמֹה בְּנִי אֶחָד בְּחַר-בּוֹ אֱלֹהִים נְעַר וְרֵךְ; וְהַמְּלָאכָה גְדוֹלָה--כִּי לֹא לָאָדָם הַבַּיְתָה, כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים.
- ב** וַיִּכְכַּל-כַּחַי הַכִּינּוּתִי לְבַיִת-אֱלֹהֵי, הַזֶּהב לְזָהָב וְהַכֶּסֶף לְכֶסֶף וְהַנְּחָשֶׁת לְנְחָשֶׁת הַבְּרָזָל לְבְרָזָל, וְהַעֲצִים, לְעֲצִים; אַבְנֵי-שֹׁהַם וּמְלוֹאִים אַבְנֵי-פִוּד וְרִקְמָה, וְכָל אֶבֶן יְקָרָה וְאַבְנֵי-שֵׁשׁ-לָרֶב.
- ג** וַיִּתְּנוּ לְעִבּוֹדַת בַּיִת-הָאֱלֹהִים, זָהָב כֶּכָּרִים חֲמִשָּׁת-אַלְפִים וְאַדְרָכָנִים רַבּוֹ, וְכֶסֶף כֶּכָּרִים עֶשְׂרֵת אַלְפִים, וְנְחָשֶׁת רַבּוֹ וּשְׁמוֹנֵת אַלְפִים כֶּכָּרִים; וּבְרָזָל, מֵאָה-אַלֶּף כֶּכָּרִים.
- ד** וְהַנְּמָצָא אֹתוֹ אַבְנִים, נָתַנוּ לְאוֹצַר בַּיִת-יְהוָה--עַל יַד-יְחִיאֵל, הַגֵּרְשֹׁנִי.
- ה** וַיִּשְׂמְחוּ הָעָם, עַל-הַתְּנַדְּבָם, כִּי בָלַב שָׁלֵם, הַתְּנַדְּבוּ לַיהוָה; וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שָׂמַח שְׂמֵחָה גְדוֹלָה. {פ}
- ו** וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יְהוָה, לְעֵינֵי כָל-הַקְּהָל; וַיֹּאמֶר דָּוִד, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם, וְעַד-עוֹלָם.
- ז** לָךְ יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד, כִּי-כָל, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לָךְ יְהוָה הַמְּמֹלָכָה, וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ.
- ח** וְהָעֹשֶׁר וְהַכְּבוֹד, מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבְיָדְךָ כֹּחַ וְגְבוּרָה; וּבְיָדְךָ, לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל.
- ט** וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים אֲנִיחֶנוּ לָךְ; וּמְהַלְלִים, לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ.
- 1** And David the king said unto all the congregation: 'Solomon my son, whom alone God hath chosen, is yet young and tender, and the work is great; for the palace is not for man, but for the LORD God.
- 2** Now I have prepared with all my might for the house of my God the gold for the things of gold, and the silver for the things of silver, and the brass for the things of brass, the iron for the things of iron, and wood for the things of wood; onyx stones, and stones to be set, glistening stones, and of divers colours, and all manner of precious stones, and marble stones in abundance.
- 7** and they gave for the service of the house of God of gold five thousand talents and ten thousand darics, and of silver ten thousand talents, and of brass eighteen thousand talents, and of iron a hundred thousand talents.
- 8** And they with whom precious stones were found gave them to the treasure of the house of the LORD, under the hand of Jehiel the Gershonite.
- 9** Then the people rejoiced, for that they offered willingly, because with a whole heart they offered willingly to the LORD; and David the king also rejoiced with great joy. {P}
- 10** Wherefore David blessed the LORD before all the congregation; and David said: 'Blessed be Thou, O LORD, the God of Israel our father, for ever and ever.
- 11** Thine, O LORD, is the greatness, and the power, and the glory, and the victory, and the majesty; for all that is in the heaven and in the earth is Thine; Thine is the kingdom, O LORD, and Thou art exalted as head above all.
- 12** Both riches and honour come of Thee, and Thou rulest over all; and in Thy hand is power and might; and in Thy hand it is to make great, and to give strength unto all.
- 13** Now therefore, our God, we thank Thee, and praise Thy glorious name.

יד וְכִי מִי אֲנִי, וּמִי עַמִּי, כִּי-נִעְצָר כָּח, לְהִתְנַדֵּב כְּזֹאת: כִּי-מִמֶּךָ הַכֹּל, וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ.

14 But who am I, and what is my people, that we should be able to offer so willingly after this sort? for all things come of Thee, and of Thine own have we given Thee.

טו כִּי-גֵרִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ וְתוֹשָׁבִים, כְּכֹל-אֲבֹתֵינוּ: כִּצֵּל יָמֵינוּ עַל-הָאָרֶץ, וְאִין מִקּוֹה.

15 For we are strangers before Thee, and sojourners, as all our fathers were: our days on the earth are as a shadow, and there is no abiding.

טז יְהוָה אֱלֹהֵינוּ--כֹּל הַהֲמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר-הִכִּילְנוּ, לְבָנוֹת-לָךְ בַּיִת לְשֵׁם קֹדְשֶׁךָ: מִיָּדְךָ הִיא (הוּא), וּלְךָ הַכֹּל.

16 O LORD our God, all this store that we have prepared to build Thee a house for Thy holy name cometh of Thy hand, and is all Thine own.

יז וַיַּדְעֵתִי אֱלֹהֵי--כִּי אַתָּה בָּחוּן לִבָּב, וּמִיִּשְׁרָיִם תִּרְצֶה; אֲנִי, בַּיִשָּׁר לִבְבִּי הִתְנַדַּבְתִּי כָל-אֵלֶּה, וְעַתָּה עִמָּךְ הִנְמַצָּאוּ-פֹה, רְאִיתִי בְשִׂמְחָה לְהִתְנַדֵּב-לָךְ.

17 I know also, my God, that Thou triest the heart, and hast pleasure in uprightness. As for me, in the uprightness of my heart I have willingly offered all these things; and now have I seen with joy Thy people, that are present here, offer willingly unto Thee.

יח יְהוָה, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ, שְׁמֶרֶה-זֹאת לְעוֹלָם, לְיַצֵּר מַחְשְׁבוֹת לִבָּב עִמָּךְ; וְהִכּוּ לִבְבָם, אֵלֶיךָ.

18 O LORD, the God of Abraham, of Isaac, and of Israel, our fathers, keep this for ever, even the imagination of the thoughts of the heart of Thy people, and direct their heart unto Thee;

יט וְלִשְׁלֹמֹה בְנִי, תֵּן לִבָּב שָׁלֵם, לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתֶיךָ, עֲדוֹתֶיךָ וְחֻקֶיךָ; וְלַעֲשׂוֹת הַכֹּל, וּלְבָנוֹת הַבַּיִת אֲשֶׁר-הִכִּילְנוּ. {פ}

19 and give unto Solomon my son a whole heart, to keep Thy commandments, Thy testimonies, and Thy statutes, and to do all these things, and to build the palace, for which I have made, provision.' {P}

כ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכֹל-הַקָּהָל, בָּרוּכוּ-נָא אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם; וַיְבָרְכוּ כָל-הַקָּהָל, לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם, וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה, וּלְמֶלֶךְ.

20 And David said to all the congregation: 'Now bless the LORD your God.' And all the congregation blessed the LORD, the God of their fathers, and bowed down their heads, and prostrated themselves before the LORD, and before the king.

כא וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה זְבָחִים וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת לַיהוָה, לְמַחֲרַת הַיּוֹם הַהוּא--פָּרִים אֶלְפֵי אֶלֶּיִם אֶלְפֵי כִבְשִׂים אֶלְפֵי, וְנִסְכֵיהֶם; וַיִּזְבְּחוּ לְרֹב, לְכֹל-יִשְׂרָאֵל.

21 And they sacrificed sacrifices unto the LORD, and offered burnt-offerings unto the LORD, on the morrow after that day, even a thousand bullocks, a thousand rams, and a thousand lambs, with their drink-offerings, and sacrifices in abundance for all Israel;

כב וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ לְפָנֵי יְהוָה, בַּיּוֹם הַהוּא--בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה; וַיִּמְלִיכוּ שֵׁנִית לְשִׁלֹּמֹה בֶן-דָּוִד, וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְנֶגִיד וּלְצֹדֵק לְכֹהֵן.

22 and did eat and drink before the LORD on that day with great gladness. And they made Solomon the son of David king the second time, and anointed him unto the LORD to be prince, and Zadok to be priest.

כג וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל-כִּסֵּא יְהוָה לְמַלְכָּה, תַּחַת-דָּוִד אָבִיו--וַיִּצְלַח; וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו, כָּל-יִשְׂרָאֵל.

23 Then Solomon sat on the throne of the LORD as king instead of David his father, and prospered; and all Israel hearkened to him.

כד וְכָל-הַשָּׂרִים, וְהַגְּבָרִים, וְגַם, כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ

24 And all the princes, and the mighty men, and all the sons likewise of king

דָּוִד--נָתַנּוּ יָד, תַּחַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ.

David, submitted themselves unto Solomon the king.

כה וַיִּגְדַּל יְהוָה אֶת-שְׁלֹמֹה לְמַעַלָּה, לְעֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל; וַיִּתֵּן עָלָיו, הוֹד מַלְכוּת, אֲשֶׁר לֹא-הָיָה עַל-כָּל-מֶלֶךְ לְפָנָיו, עַל-יִשְׂרָאֵל. {פ}

25 And the LORD magnified Solomon exceedingly in the sight of all Israel, and bestowed upon him such royal majesty as had not been on any king before him in Israel. {P}

כו וַדָּוִד, בֶּן-יִשָּׁי, מֶלֶךְ, עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל.

26 Now David the son of Jesse reigned over all Israel.

כז וְהַיָּמִים, אֲשֶׁר מָלַךְ עַל-יִשְׂרָאֵל--אַרְבָּעִים, שָׁנָה: בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע שָׁנִים, וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ.

27 And the time that he reigned over Israel was forty years: seven years reigned he in Hebron, and thirty and three years reigned he in Jerusalem.

כח וַיָּמָת בְּשִׂיבָה טוֹבָה, שֶׁבַע יָמִים עֶשְׂרִים וְכַבֻּד; וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ, תַּחְתָּיו.

28 And he died in a good old age, full of days, riches, and honour; and Solomon his son reigned in his stead.

כט וְדִבְרֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ, הָרֵאשִׁימִים וְהָאַחֲרֹנִים--הֵנָּם פְּתוּבִים, עַל-דִּבְרֵי שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה, וְעַל-דִּבְרֵי נָתָן הַנָּבִיא, וְעַל-דִּבְרֵי גַד הַחִזֵּה.

29 Now the acts of David the king, first and last, behold, they are written in the words of Samuel the seer, and in the words of Nathan the prophet, and in the words of Gad the seer;

ל עִם כָּל-מַלְכוּתוֹ, וּגְבוּרָתוֹ; וְהַעֲתִים, אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל-יִשְׂרָאֵל, וְעַל כָּל-מַמְלְכוֹת הָאָרְצוֹת. {פ}

30 with all his reign and his might, and the times that went over him, and over Israel, and over all the kingdoms of the countries.

III. Each book and its Prophetic agenda –

Divrei ha'Yamim

All the efforts to build the first Temple

[a book of inspiration for early Second Temple?]

What could the purpose of Sefer Shmuel?

If **THREE** sources, it's author (or redactor)

Must be living during a later time period

Why would there be a need for a book, during a later time period?

Discussion – what is strange in regard to its content?

Stories with parallels in Sefer Shoftim

Positive stories vs. Negative stories re: King David

Tehilim 107, Applying the lesson of Sefer Shfotim

תהילים פרק קז א	הֲדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ.
ב	יֹאמְרוּ, גְּאוּלֵי יְהוָה-- אֲשֶׁר גָּאֵלָם, מִיַּד-צָר.
ג	וּמֵאֲרָצוֹת, קִבְּצָם: מִמִּזְרַח וּמִמְעַרְב; מִצָּפוֹן וּמִמִּיָּם.
ד	תָּעוּ בַמִּדְבָּר, בִּישִׁימוֹן דָּרָךְ; עִיר מוֹשֵׁב, לֹא מָצְאוּ.
ה	רָעִיבִים גַּם-צָמְאִים-- נַפְשָׁם, בָּהֶם תִּתְעַטֵּף.
ו	וַיִּצְעְקוּ אֶל-יְהוָה, בְּצָר לָהֶם; מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם, יִצִּילֵם.
ז	וַיִּדְרִיכֵם, בְּדָרָךְ יִשְׂרָאֵל-- לָלֶכֶת, אֶל-עִיר מוֹשֵׁב.
ח	יֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ; וְנִפְלְאוֹתָיו, לְבְנֵי אָדָם.
ט	כִּי-הִשְׁבִּיעַ, נַפֵּשׁ שִׁקְקָה; וְנַפֵּשׁ רָעֵבָה, מִלֶּא-טוֹב.
י	יֹשְׁבֵי, חֲשֵׁךְ וְצִלְמוֹת; אֲסִירֵי עֵינַי וּבְרִזָּל.
יא	כִּי-הִמְרוּ אֶמְרֵי-אֵל; וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ.
יב	וַיִּכְנַע בְּעַמְל לִבָּם; כָּשְׁלוּ, וְאִין עֲזָר.
יג	וַיִּצְעְקוּ אֶל-יְהוָה, בְּצָר לָהֶם; מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם, יוֹשִׁיעֵם.
יד	יוֹצִיאֵם, מִחֲשֵׁךְ וְצִלְמוֹת; וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַּק.
טו	יֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ; וְנִפְלְאוֹתָיו, לְבְנֵי אָדָם.
טז	כִּי-שִׁבַּר, דָּלְתוֹת נָחֲשֶׁת; וּבְרִיחֵי בְרִזָּל גָּדַע.
יז	אֲוִלִים, מִדָּרָךְ פִּשְׁעָם; וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם, יִתְעַנוּ.
יח	כָּל-אֲכָל, תִּתְעַב נַפְשָׁם; וַיִּגִּיעוּ, עַד-שַׁעְרֵי מוֹת.
יט	וַיִּצְעְקוּ אֶל-יְהוָה, בְּצָר לָהֶם; מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
כ	יִשְׁלַח דְּבָרוֹ, וַיִּרְפְּאֵם; וַיִּמְלֹט, מִשְׁחִיתוֹתָם.
כא	יֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ; וְנִפְלְאוֹתָיו, לְבְנֵי אָדָם.
כב	וַיִּזְבְּחוּ, זִבְחֵי תוֹדָה; וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בִּרְנָה.
כג	יִרְדֵי הַיָּם, בְּאֲנִיּוֹת; עֲשֵׂי מְלֶאכָה, בְּמִים רַבִּים.
כד	הִמָּה רָאוּ, מַעֲשֵׂי יְהוָה; וְנִפְלְאוֹתָיו, בְּמִצּוֹלָה.
כה	וַיֹּאמְרוּ--וַיַּעֲמֵד, רוּחַ סֶעֱרָה; וַתִּרְוּמִם גְּלוּי.
כו	יַעֲלוּ שְׁמַיִם, יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת; נַפְשָׁם, בְּרָעָה תִתְמוּגַג.
כז	יַחֲוֹגוּ וַיִּנּוּעוּ, כְּשִׁכּוֹר; וְכָל-חֲכֻמָּתָם, תִּתְבַּלַּע.
כח	וַיִּצְעְקוּ אֶל-יְהוָה, בְּצָר לָהֶם; וּמִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם, יוֹצִיאֵם.
כט	יָקָם סֶעֱרָה, לְדָמְמָה; וַיִּחָשׂוּ, גְּלִיָּהֶם.
ל	וַיִּשְׁמְחוּ כִי-יִשְׁתַּקּוּ; וַיִּנְחַם, אֶל-מַחוּז חֲפָצָם.
לא	יֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ; וְנִפְלְאוֹתָיו, לְבְנֵי אָדָם.
לב	וַיִּרְוּמוּהוּ, בְּקַהֲל-עָם; וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים יִהְלֹהוּ.
לג	יֵשׁם נְהֹרוֹת לְמִדְבָּר; וּמִצְאֵי מַיִם, לְצִמְאוֹן.
לד	אֲרָץ פְּרִי, לְמִלְחָה; מִרְעַת, יוֹשְׁבֵי בָהּ.
לה	יֵשׁם מִדְבָּר, לְאֶגְם-מַיִם; וְאֲרָץ צִיָּה, לְמִצְאֵי מַיִם.
לו	וַיּוֹשֵׁב שָׁם רָעִיבִים; וַיִּכְוֶנּוּ, עִיר מוֹשֵׁב.
לז	וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת, וַיִּטְעוּ כְרָמִים; וַיַּעֲשׂוּ, פְּרִי תְבוּאָה.
לח	וַיִּבְרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד; וּבָהֶמְתֶּם, לֹא יִמְעִיט.
לט	וַיִּמְעִטוּ וַיִּשְׁחֻ-- מַעֲצָר רָעָה וַיִּגְוּן.
מ	שִׁפְךָ בּוֹז, עַל-נְדִיבִים; וַיִּתְעַם, בְּתֵהוּ לֹא-דָרָךְ.
מא	וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן מַעוֹנֵי; וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן, מִשְׁפָּחוֹת.
מב	יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ; וְכָל-עוֹלָה, קִפְצָה פִּיהָ.
מג	מִי-חֲכָם וַיִּשְׁמַר-אֱלֹהֵי; וַיִּתְבּוֹנְנוּ, חֲסָדֵי יְהוָה.

מסכת ברכות - דף נד, ב... אמר רב יהודה אמר רב ארבעה צריכין להודות:

יורדי הים, -

הולכי מדברות, -

ומי שהיה חולה ונתרפא -

ומי שהיה חבוש בבית האסורים ויצא